

rat fra kabinetschefernes møde forud for Kommissionens møde. Dette referat er Politiken i besiddelse af. Ifølge avisens oplysninger fremgår det heraf, at der faktisk var to muligheder, der indebar et politisk valg. Den ene af mulighederne var at erklære de franske atomprøvesprængninger for særligt farlige eksperimenter. Oplysningerne i Politiken tyder på, at Kommissionens formand, Jacques Santer, forud for mødet i Kommissionen har vredet armen rundt på kommissær Ritt Bjerregaard og dermed tvunget hende til at hemmeligholde og udelade den nævnte mulighed for at erklære atombragene for særligt farlige eksperimenter.

Disse begivenheder fandt sted mandag eftermiddag og aften den 23. oktober 1995. Det er vanskeligt at sige, om kommissær Ritt Bjerregaard allerede på dette tidspunkt har været under pres på grund af sin famøse dagbog, eller om hun blot har valgt at kaste håndklædet i ringen. Det forekommer mærkeligt, at hun kapitulerede, når det ifølge Politikens oplysninger i mandags var således, at Ritt Bjerregaard kunne forvente støtte fra flere af kommissærerne.

Mere og mere tyder på, at Kommissionens beslutning er en konsekvens af usaglig politisk pression og ikke videnskabelig dokumentation. Derfor håber spørgeren, at regeringen nu vil erkende, at der må gennemføres en undersøgelse af forløbet i denne sag, som Danmark jo som unionsmedlemsland har fuldt medansvar for.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var meget ked af ministerens svar i sidste uge, hvor vi fik at vide, at den danske regering ikke ville kritisere Europa-Kommissionen på grund af dens håndtering af sagen om de franske atombrag, og jeg har jo lagt mærke til, at den danske protest imod den seneste sprængning, som Frankrig foretog i sidste uge, var overordentlig spagfærdigt, nærmest hviskende.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, om den danske regering har nedtonet sine protester imod atomprøvesprængningerne af hensyn til hr. Uffe Ellemann-Jensens kandidatur i NATO, og om vi kan forvente, da det nu ser ud til, at hr. Uffe Ellemann-Jensen ikke bliver generalsekretær, at den danske regering vil vende tilbage til en markant protest imod de franske atomprøvesprængninger.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Hr. Keld Albrechtsen benytter jo lejligheden til at spørge om noget helt andet end det spørgs-

mål, han egentlig har stillet, men jeg skal da også gerne svare på det, hr. Keld Albrechtsen nu spørger om: Nej, den danske regering har ikke ændret holdning til de franske og kinesiske atomprøvesprængninger.

I spørgetiden den 25. oktober gjorde jeg rede for regeringens holdning til spørgsmålet om anvendelse af Euratom-traktaten i forbindelse med de franske atomprøvesprængninger. Jeg nævnte i den forbindelse, at regeringen ikke ser noget behov for at afkræve Kommissionen yderligere redegørelser for dens håndtering af sagen.

Dagen før, den 24. oktober, havde kommissionsformand Jacques Santer i en tale i Europa-Parlamentet grundigt redegjort for grundlaget for Kommissionens beslutning og grundigt redegjort for Kommissionens fremgangsmåde. Europaudvalget har fået en kopi af kommissionsformandens tale. Jeg kan henholde mig hertil.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge om, hvad årsagen er til, at den danske regering har nedtonet sine protester. Ministeren kan vel ikke bestride, at det, der kom fra den danske regering i forbindelse med den sidste atomprøvesprængning forleden, var meget spagfærdigt. Det er jo også en kendsgerning, at regeringen ikke har protesteret over for Europa-Kommissionen, selv om Europa-Kommissionen – inklusive Ritt Bjerregaard – fuldstændig har kapituleret. Der må jo være en årsag til, at Danmark på den måde ændrer politik, og det var derfor, jeg spurgte, om det havde sammenhæng med hr. Uffe Ellemann-Jensens kandidatur.

Jeg vil så godt spørge, om det virkelig ikke gør indtryk på regeringen, at Politiken kan fremlægge oplysninger om, at der har været et møde, hvorfra der er et hemmeligt referat, som viser, at der var den mulighed, at EU-Kommissionen rent faktisk kunne have erklæret disse atomprøvesprængninger for særligt farlige og dermed kunne have fortsat proceduren med at indhente oplysninger osv. og forsøge at stoppe atomprøvesprængningerne. Det synes jeg er meget alarmerende, og det viser, at der er fejting ind under gultæppet i Kommissionens behandling af den her sag.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det kan være rigtigt, at Europa-Kommissionen er et så ophøjet og enevældigt organ, at der ikke er nogen mulighed for at lave en undersøgelse af,